

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1So/31/2016
Identifikačné číslo spisu: 5015200921
Dátum vydania rozhodnutia: 26.09.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Igor Belko
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:5015200921.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Belka a z členov Ing. JUDr. Miroslava Gavalca, PhD. a JUDr. Mariána Trenčana, v právnej veci navrhovateľa: R. W. W., bytom B. XXX/XX, G. G., adresa na doručovanie: Ú. XX/X, K., proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta č. 8-10, Bratislava, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Žiline, č. k. 25Sd/181/2015-105 zo dňa 11. februára 2016 v konaní o invalidný dôchodok, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline, č. k. 25Sd/181/2015-105 zo dňa 11. februára 2016 potvrdzuje.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline napadnutým rozsudkom uvedeným vo výroku tohto rozsudku v zmysle § 250q ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“) potvrdil rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 28.08.2015, ktorým priznala navrhovateľovi invalidný dôchodok v sume 209,10 € mesačne (ďalej len „rozhodnutie I“) a rozhodnutie odporkyne č. 590 311 6791 0 zo dňa 03.12.2015, ktorým odporkyňa zvýšila navrhovateľov invalidný dôchodok od 01.01.2016 na 210,10 € (ďalej len „rozhodnutie II“, spolu tiež „rozhodnutia odporkyne“). Zároveň krajský súd účastníkom nepriznal náhradu trov konania.

Krajský súd nemal pochybnosti o zákonnosti postupu odporkyne a dospel k záveru, že rozhodnutia odporkyne sú v súlade so zákonom. V odôvodnení rozsudku uviedol, že navrhovateľ nenamietal posúdenie svojho zdravotného stavu ani určenú mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť (50 %). Krajský súd konštatoval, že suma invalidného dôchodku navrhovateľa bola určená so zohľadnením obdobia dôchodkového poistenia, ktoré navrhovateľ získal podľa právnych predpisov Slovenskej republiky spolu s pripočítaným obdobím odo dňa vzniku invalidity do dovŕšenia dôchodkového veku, úhrnom 25 rokov a 53 dní. K námietke ohľadne súčiniteľa „0,5“ vo výpočte dôchodku zaujal stanovisko, že navrhovateľom žiadaný výpočet je nesprávny.

Proti rozsudku krajského soudu podal navrhovatel v odvolací lhůtě e-mailem s následným včasným doplněním v listinné podobě podání, které pomenoval jako důkaz, přičemž podstatnou část podání je napsána jako „Vec: zákonný důvodný písemný návrh účastníka konání - navrhovatele na obnovu konání na prvostupňovém správním soude KS Žilina, před nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutí - § 231 odst. 1 O.s.p. v súdehu s § 231 O.s.p.“. V tomto podání označil navrhovatel rozsudek krajského soudu za „neúplný, nezrozumitelný, nespravedlivý, jednostranný právně neplatný úkon správného soudu, nesprávně, pochybné nezákonné rozhodnutí správného soudu žalobného návrhu navrhovatele“, vec rozhodnuvšiu sudkyňu krajského soudu Mgr. Noru Tomkovú označil za osobne zaujatú. Ďalej uviedol, že krajský súd „zakryl a prekryl“ rozhodnutia odporkyne, ktoré navrhovateľ považuje za neplatné, nesprávne, pochybné, neúplné, nezrozumiteľné, nezákonné. Ďalej vo vzťahu k rozsudku konštatoval neodstránenie právnych väd konania a absenciu povinného zákonného vykonania hodnotenia dôkazov sudcom. Krajskému súdu ďalej vyčítal, že neúplne zistil skutkový stav veci a nevykonal navrhnuté dôkazy. Uviedol, že odporca nezákonne menil a dopĺňal žalobný návrh bez súhlasu navrhovateľa. Navrhovateľ žiadal prešetriť výšku invalidného dôchodku a opraviť jeho výpočet. Ďalej namietal, že v zmysle Osobného listu dôchodkového poistenia z Českej republiky by mal mať zápočet 42 rokov a 82 dní, podľa jeho názoru ho teda odporca ukrátil o 17 odpracovaných rokov. Tiež poukázal na to, že má rozdielne vymeriavacie základy v osobnom liste dôchodkového poistenia v Slovenskej republike a v Českej republike. Namietal, že mu odporkyňa nevypočítala invalidný dôchodok v slovenských korunách a výsledok vydala číslom 100, resp. 100 %.

Navrhovateľ žiadal jednorazové zapltenie sumy invalidného dôchodku od 06.01.2015 do 06.02.2016 vo výške 6254,44 €. Navrhol vylúčenie sudkyne Mgr. Nory Tomkovej kvôli pochybnostiam o jej nezaujatosti. Vyjadril podozrenie z jej trestnej činnosti falšovania a pozmeňovania verejnej listiny.

Napokon navrhovateľ žiadal zmenu rozsudku krajského soudu tak, že sa zrušia rozhodnutie I a rozhodnutie II a vec sa vráti odporkyňi na ďalšie konanie. Ďalej žiadal priznať mu náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej prvostupňovým súdom v sume 6254,44 € + 1188,34 € ako daň fyzickej osoby, s ročným úrokom 5,5 %. Potom žiadal priznanie regresného nároku proti sudkyňi Mgr. Nore Tomkovej.

Na výzvu krajského soudu, aby navrhovatel oznámil, či uvedené podání bolo podané jako odvolání proti rozsudku, navrhovatel uviedol, že nepodával žiadne podání, ale „důvodný zákonný zrozumitelný, jasný, určitý právní úkon - písemný návrh na prejednanie a rozhodnutie správnym prvostupňovým súdom KS Žilina v zákonnej lehote.“ Ďalej uviedol, že sa svojho opravného prostriedku - odvolania po zákonom rozhodnutí - nevzdal, nevzdáva a nevzdá. Následne v zásade zopakoval svoje výhrady zo skoršieho podania.

V ďalšom z podaní navrhovateľ vznesol nový nárok voči Slovenskej republike, zast. Ministerstvom spravodlivosti, na platenie náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy ako škody spôsobenej krajským súdom pri výkone verejnej moci v sume 481,11 € mesačne. V následných podaniach v zásade navrhovateľ zopakoval svoje nároky a argumentáciu z predchádzajúcich podaní. Okrem toho v e-mailovom podaní z 09.02.2017, ktoré nedoplnil písomne alebo ústne do zápisnice, označil nové rozhodnutie odporkyne č. XXXXXXXXXXXX X zo dňa 01.12.2016 a uviedol, že rozhodnutie napadol účinnými opravnými prostriedkami, tiež že toto posledné rozhodnutie opakovane žaluje v lehote na odvolanie aj s náhradou škody titulom bolestného.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s O. s. p. v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p. a § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok), preskúmal rozsudek krajského soudu, rozhodnutie I a rozhodnutie II i konanie, ktoré im predchádzalo a po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenu osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O. s. p.) a ide o rozsudek, proti ktorému je podanie odvolania prípustné (§ 202 O. s. p. v spojení s § 250s O. s. p.), dospel jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 O. s. p. s tým, že deň vyhlásenia

rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (www.nsud.sk). Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 26.09.2017 (§ 156 ods. 1 a 3 O. s. p.).

Odvolací súd preskúmaním súdneho spisu a pripojeného administratívneho spisu zistil, že na základe žiadosti navrhovateľa o priznanie invalidného dôchodku vypracovala dňa 13.08.2015 posudková lekárka Sociálnej poisťovne, pobočky Prievidza, posudok o jeho zdravotnom stave, v ktorom ho uznala za invalidného od 06.01.2015, s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 50 %.

Na základe tohto posudku dňa 28.08.2015 odporkyňa vydala rozhodnutie I, ktorým podľa § 70 ods. 1, § 274 a § 82 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) a čl. 52 ods. 1 písm. a) a ods. 4 nariadenia (ES) Európskeho parlamentu a Rady č. 833/2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia v znení nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 988/2009 priznala navrhovateľovi od 06.01.2015 invalidný dôchodok v sume 209,10 € mesačne, ktorý bol určený tak, že k sume 206,40 € vypočítanej podľa § 73 ods. 2 zákona o sociálnom poistení sa pripočítala suma 2,70 € v zmysle § 82 zákona o sociálnom poistení.

Navrhovateľ včas podal opravný prostriedok, v ktorom nenamietal dátum vzniku invalidity ani určenú mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Namietal proti výpočtu sumy dôchodku, ktorý podľa neho nemal byť 206,40 € mesačne, ale 20576,8701€ mesačne. Na inom mieste opravného prostriedku žiadol o priznanie dôchodku v sume 683,05 € mesačne. Navrhovateľ uviedol, že dôchodok by mal byť vypočítaný v slovenských korunách a potom prepočítaný na menu Euro.

Odporkyňa vo svojom vyjadrení zopakovala, ako vypočítala sumu invalidného dôchodku. Hodnota priemerného osobného mzdového bodu je u navrhovateľa 1,5355. Ku dňu vzniku nároku na invalidný dôchodok 06.01.2015 získal 6922 dní dôchodkového poistenia, s pripočítaním 2256 dní do dovŕšenia dôchodkového veku spolu 9178 dní, čo pre účely výpočtu dôchodku je 25,1453 rokov obdobia dôchodkového poistenia. Aktuálna dôchodková hodnota k 06.01.2015 bola 10,6865 €. V matematickom vyjadrení potom ide o výpočet $1,5355 \times 25,1453 \times 10,6865 \times 0,5 = 206,40$ €. Tvrdenie navrhovateľa, že v uvedenom výpočte sa malo násobiť číslom 50 (50%), je podľa odporkyne nesprávne. Odporkyňa navrhla, aby krajský súd rozhodnutie I potvrdil ako vecne správne.

Na toto vyjadrenie navrhovateľ poslal súdu e-mailom vyjadrenie dňa 12.11.2015 (ráno v deň nariadeného pojednávania pred krajským súdom). Uviedol, že pri výpočte malo byť ako zákonný činiteľ č. 1 použité číslo 50 ako bezrozmerné číslo, nie 50 %. Zákonný činiteľ č. 2 (priemerný osobný mzdový bod) mal podľa názoru navrhovateľa byť v zmysle § 62 v súbehu s § 63 ods. 1, ods. 3 písm. c) zákona o sociálnom poistení vyjadrený v slovenských korunách. Navrhovateľ následne trval na tom, že jeho dôchodok mal byť vypočítaný nasledovne: $50 \times 1,5355 \text{ Sk} \times 25,1453 = 1925,5013 \text{ Sk}$, s následnou konverziou podľa konverzného kurzu na menu euro: $1925,5013 \text{ Sk} / 30,126 \text{ Sk} = 63,9149$ €. Posledným súčinom malo byť násobenie aktuálnou dôchodkovou hodnotou - výpočet $63,9149 \times 10,6869 \text{ €} = 683,0521$ €. Nárokoval si vyplatenie tejto výšky invalidného dôchodku od 06.01.2015, v celkovej sume 4811,11 €. Rovnako sa vyjadril aj na predbežnom pojednávaní pred krajským súdom, pojednávanie bolo potom odročené na neurčito.

Vo svojom ďalšom podaní zopakoval navrhovateľ dovtedajšiu argumentáciu, poukázal na to, že jeho invalidný dôchodok je pod hranicou životného minima, tiež na ústavou garantované právo na primerané hmotné zabezpečenie a na zásadu rovnakého zaobchádzania. Tvrdil, že odporkyňa mu vypláca len 1 % nárokovateľného invalidného dôchodku. Tiež doložil niektoré potvrdenia o vojenskej službe a zamestnaniach. Poukázal na zmenu judikatúry v Českej republike v dôsledku rozhodnutia tamojšieho ústavného súdu.

Odporkyňa vo svojom doplňujúcom vyjadrení vysvetlila, že percento je stotina z celku, je to spôsob, ako vyjadriť časť celku pomocou celého čísla. Preto 50 % je v skutočnosti skratka pre zlomok 50/100, čiže desatinné číslo 0,50.

Dňa 03.12.2015 vydala odporkyňa rozhodnutie II, ktorým vykonala pravidelnú valorizáciu invalidného dôchodku navrhovateľa v zmysle § 82 zákona o sociálnom poistení a príslušného opatrenia ministerstva o 1 € na sumu 210,10 € mesačne.

Navrhovateľ v podaní z 25.01.2016 v zásade zrekapituloval svoju argumentáciu. Poukázal na rozhodnutie II, pričom toto rozhodnutie pred rozhodnutím krajského súdu považoval za nesprávne a v rozpore s prekážkou litispendencie. Zároveň opäť vzniesol niekoľko ďalších nárokov, ktoré priamo nesúvisia s predmetom tohto konania, čiže s rozhodovaním o opravnom prostriedku proti neprávoplatnému rozhodnutiu odporkyne, preto ich na tomto mieste súd neuvádza.

Na pojednávaní pred krajským súdom dňa 11.02.2016 navrhovateľ aj odporkyňa zotrvali na svojich stanoviskách, na čo krajský súd vyhlásil napadnutý rozsudok.

Predovšetkým sa odvolací súd zaoberal otázkou, aké právne účinky je možné pripísať navrhovateľovým podaniam označeným slovami „návrh na obnovu občianskeho konania na prvostupňovom správnom súde KS Žilina, pred nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia - § 231 ods. 1 O.s.p. v súbehu s § 231 O.s.p.“ v situácii, keď na následnú výzvu krajského súdu navrhovateľ uviedol, že nepodal „žiadne podanie ale dôvodný zákonný zrozumiteľný, jasný, určitý právny úkon - písomný návrh na prejednanie a rozhodnutie správnym prvostupňovým súdom KS Žilina v zákonnej lehote“, a ďalej používa výrazy ako „oprava“ a „doplnenie“ rozsudku. Odvolací súd v zmysle § 41 ods. 2 O.s.p. vyhodnotil tento úkon podľa obsahu a mal za to, že jeho podstatou bolo odvolanie proti rozsudku, hoci bolo nesprávne označené. Napriek tomu, že navrhovateľ aj na výzvu krajského súdu poprel, že by podal odvolanie proti rozsudku, je zrejmé, že ak mali byť tomuto podaniu pripísané vôbec nejaké relevantné účinky umožňujúce naplnenie navrhovateľových žiadostí, odvolací súd nemohol postupovať inak, ako považovať toto podanie za odvolanie. Návrh na obnovu konania je v zmysle § 228 O.s.p. prípustný iba proti právoplatným rozsudkom, pričom navrhovateľ svoje podanie podal zjavne ešte počas plynutia lehoty na odvolanie. Vo vzťahu k predmetu konania nie je možné toto podanie považovať ani za návrh na doplnenie rozsudku v zmysle § 166 ods. 1 O.s.p., pretože navrhovateľ sa nedomáha rozhodnutia o takej časti konania, o ktorej nebolo rozhodnuté, ale domáha sa zmeny rozsudku.

Predmetom odvolacieho konania bol len výrok krajského súdu v napadnutom rozsudku, čiže v konaní o opravnom prostriedku navrhovateľa proti rozhodnutiu I a rozhodnutiu II. Odvolací súd sa nezaoberal zákonnosťou neskorších rozhodnutí odporkyne vydaných po vyhlásení rozsudku krajského súdu.

Odvolací súd sumarizuje, že navrhovateľove odvolacie námietky sa týkajú:

1. spôsobu výpočtu invalidnému dôchodku, pričom podľa jeho názoru by mala byť suma vypočítaná v zmysle § 73 ods. 2 zákona o sociálnom poistení uvedená v slovenských korunách a až následne prepočítaná konverzným kurzom. Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť by mala byť vo vzorci zastúpená číslom 50 (kvôli 50 % miere poklesu) a nie číslom 0,50;
2. dĺžky získaného obdobia dôchodkového poistenia, čo navrhovateľ namietol až v odvolaní proti rozsudku, nie v konaní pred krajským súdom;
3. procesných pochybení krajského súdu.

Naopak, sporným nebol dátum vzniku invalidity, určená miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť ani vypočítaný priemerný osobný mzdový bod.

Odvolací súd dospel k názoru, že odporkyňa pri výpočte invalidného dôchodku navrhovateľa postupovala správne. § 9 ods. 2 zák. č. 659/2007 Z.z. o zavedení meny euro v Slovenskej republike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ustanovuje, že peňažné sumy v slovenskej mene, ktoré sú uvedené vo všeobecne záväzných právnych predpisoch, v rozhodnutiach, opatreniach, osvedčeniach a iných právnych, administratívnych alebo organizačných aktoch súdov, iných štátnych orgánov, orgánov územnej samosprávy, rozhodcovských súdov alebo iných orgánov verejnej moci, v zmluvách a dohodách, ako aj v registroch, evidenciách a iných záznamoch, na účtoch, v ďalších právnych aktoch, návrhoch, oznámeniach a iných právnych úkonoch, v ostatných právnych

dokumentoch alebo v iných právnych prostriedkoch vyhotovených v akejkoľvek forme alebo podobe, sa odo dňa zavedenia eura považujú za peňažné sumy v eurách, a to v prepočte a so zaokrúhlením podľa konverzného kurzu. Preto aj ustanovenia § 64 o zákona o sociálnom poistení treba rozumieť tak, že aktuálna dôchodková hodnota je vyjadrená v mene euro, po príslušnom prepočte konverzným kurzom. Výpočítaná suma dôchodku je tak vyjadrená v mene euro, nie v slovenských korunách, ako sa domnieval navrhovateľ. Aj osobný mzdový bod sa za každý kalendárny rok počíta ako podiel vymeriavacieho základu poistenca (zjednodušene povedané príjmu) voči priemernej mesačnej mzde v Slovenskej republike. Tým osobný mzdový bod vyjadruje mieru príjmovej situácie poistenca oproti priemernej mzde, čo je nezávislé od používaného platidla.

Odvolačí súd súhlasí so stanoviskom odporkyne, že pokiaľ ide o percentuálny pokles schopnosti poistenca vykonávať zárobkovú činnosť, ten je vyjadrovaný vždy v percentách, preto aj do príslušného vzorca podľa § 73 ods. 2 vstupuje ako percentuálne vyjadrenie, čo je v navrhovateľovom prípade 50 %, čiže 50/100, teda 0,5. Rozdielny spôsob zápisu neovplyvňuje hodnotu tohto poklesu. Navrhovateľ žiadal, aby namiesto čísla 0,5 odporkyňa použila číslo 50.

Podľa § 73 ods. 1 zákona o sociálnom poistení suma invalidného dôchodku poistenca, ktorý má percentuálny pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 70%, sa určí ako súčin priemerného osobného mzdového bodu, obdobia dôchodkového poistenia získaného ku dňu vzniku nároku na invalidný dôchodok, ku ktorému sa pripočíta obdobie od vzniku nároku na invalidný dôchodok do dovŕšenia dôchodkového veku a aktuálnej dôchodkovej hodnoty.

Podľa § 73 ods. 2 zákona o sociálnom poistení suma invalidného dôchodku poistenca, ktorý má percentuálny pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť najviac o 70%, sa určí ako súčin percentuálneho poklesu schopnosti poistenca vykonávať zárobkovú činnosť, priemerného osobného mzdového bodu, obdobia dôchodkového poistenia získaného ku dňu vzniku nároku na invalidný dôchodok, ku ktorému sa pripočíta obdobie od vzniku nároku na invalidný dôchodok do dovŕšenia dôchodkového veku, a aktuálnej dôchodkovej hodnoty.

Odvolačí súd poukazuje na to, že zámerom zákonodarcu celkom nepochybne bolo, aby invalidný dôchodok poistenca, ktorý má percentuálny pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť najviac o 70%, bol istým podielom z invalidného dôchodku poistenca, ktorý má percentuálny pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 70%. Používajúc staršiu, no v bežnom jazyku hojne používanú terminológiu, suma „čiasočného“ invalidného dôchodku je podielom z teoretického „plného“ invalidného dôchodku, pričom mierou je tu práve určený pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Súčiniteľ nazvaný „percentuálny pokles schopnosti poistenca vykonávať zárobkovú činnosť“ sa pri výpočte podľa § 73 používa iba pri osobách, ktorých percentuálny pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je najviac o 70%. Keby teda „čiasočný“ invalidný dôchodok navrhovateľa mal byť v zmysle jeho argumentácie 50x vyšší ako jeho prípadný „plný“ invalidný dôchodok, išlo by nepochybne o absurdný a teda neprijateľný výklad zákona.

K ďalšej námietke týkajúcej sa dĺžky zhodnoteného obdobia dôchodkového poistenia odvolací súd podotýka, že z odvolania navrhovateľa nie je celkom jasné, aký výpočet použil, keď uvádza, že získané obdobie dôchodkového poistenia spolu s pripočítanou dobou je v skutočnosti 42 rokov, avšak odvolací súd poukazuje na to, že za obdobie poistenia nebolo možné započítať obdobie, ktoré navrhovateľ získal (a bolo zhodnotené) v inom členskom štáte Európskej únie (ČR), resp. podľa jeho predpisov. Preto je v napadnutom rozhodnutí citovaný aj čl. 52 ods. 1 písm. a) a ods. 4 Nariadenia (ES) Európskeho parlamentu a Rady č. 883/2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia v znení neskorších predpisov. V zmysle tohto ustanovenia sa do získaného obdobia dôchodkového poistenia započítava iba obdobie dôchodkového poistenia získané v Slovenskej republike, resp. podľa jej právnych predpisov, pokiaľ toto obdobie je dostatočné na získanie riadneho nároku na invalidný dôchodok v zmysle zákona o sociálnom poistení (tzv. nezávislá dávka). Odporkyňa v odôvodnení rozhodnutia mohla uviesť viac podrobností, aby bolo rozhodnutie zrozumiteľnejšie aj pre osobu bez odbornosti v práve sociálneho zabezpečenia, avšak uvedenie príslušnej európskej právnej úpravy vo výroku činí toto rozhodnutie

preskúmateľným v miere síce minimálnej, no v danom prípade dostatočnej. Obdobia, na ktoré odporkyňa prihládala, sú uvedené aj v osobnom liste dôchodkového poistenia, ktorý bol prílohou rozhodnutia. Obdobia získané v inom členskom štáte podliehajú zhodnoteniu podľa právneho poriadku príslušného štátu.

Odvolací súd nezistil zo strany krajského súdu také porušenie procesných práv navrhovateľa alebo procesných predpisov vôbec, ktoré by spôsobili nezákonnosť rozsudku. Krajský súd dal navrhovateľovi širokú možnosť prezentovať svoje návrhy a predstavy. Fakt, že krajský súd mal oproti navrhovateľovi iný právny názor na prejednávané otázky (ktorý bol podľa odvolacieho súdu správny), nemožno považovať za pochybenie. Z navrhovateľových tvrdení, ktoré obsahujú vskutku nemiestne množstvo rozličných obvinení zo zaujatosti a negatívnych až dehonestujúcich výrazov vo vzťahu k osobám rozhodujúcim vo veci, nebolo možné vyrozumieť, i napriek rozsiahlosti textov navrhovateľových podaní, voči čomu presne navrhovateľ namieta. Pokiaľ v odvolaní navrhovateľ uvádza, že krajský súd nevykonal povinné zákonné hodnotenie dôkazov, nie je zrejmé, ktorý dôkaz má navrhovateľ za nevyhodnotený. Rozsudok krajského súdu je zrozumiteľný a dáva odpovede na všetky podstatné otázky vznesené navrhovateľom. Preto ani tejto odvolacej námietke navrhovateľa odvolací súd nemohol vyhovieť.

Na základe uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že krajský súd dôvodne považoval preskúmané rozhodnutie odporkyne za vydané v súlade so zákonom a dôvodne odvolaniu navrhovateľa nevyhovel. O zákonnosti takéhoto postupu nemal pochybnosti ani Najvyšší súd Slovenskej republiky a preto jeho rozsudok ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Mimo rozsahu navrhovateľovho odvolania však odvolací súd dáva do pozornosti krajskému súdu, že navrhovateľove početné podania obsahujú, napriek čiastočnej nezrozumiteľnosti, aj iné návrhy, než ktoré boli predmetom konania. Ako samotný krajský súd v odôvodnení rozsudku poznamenal, je pravdepodobné, že na ich prejednanie a rozhodnutie bude príslušným iný súd. Keďže však boli súčasťou podaní na súd, je nutné ich starostlivo identifikovať, uvážiť, či forma podania vo veci samej zodpovedá zákonu (v zásade nepostačuje prosté e-mailové podanie - § 42 O.s.p. resp. § 56 Civilného sporového poriadku), prípadne vyzvať na ich doplnenie a v prípade relevantnosti takých návrhov ich následne postúpiť na konanie príslušnému súdu podľa § 104a O.s.p., resp. podľa § 18 Správneho súdneho poriadku, resp. § 43 Civilného sporového poriadku.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 a § 224 ods. 1 O.s.p. tak, že ich náhradu navrhovateľovi nepriznal, pretože v odvolacom konaní nebol úspešný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.